

РЕШЕНИЕ

№ 3827

гр. София, 09.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 09.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **10556** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на С. Р. З., с постоянен адрес: [населено място], [жк], вх. А, ет. 8, ап. 26 срещу заповед № ЗСП/Д-ВН/5971 от 29.09.2022 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – В., потвърдена с решение № 05-РД06-0051 от 01.11.2022 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – В..

В жалбата са наведени доводи незаконосъобразност на оспорената заповед, като постановена в нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие на материалния закон и с целта на ЗСП. Оправеното до съда искане е за отмяна на заповедта като незаконосъобразна.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован не се представлява и не е изразил становище по жалбата.

Ответникът – директор на дирекция „Социално подпомагане“ - В., в депозирания по делото отговор и в съдебно заседание, чрез процесуалния му представител юрк. Х. оспорва жалбата, като неоснователна и моли същата да бъде отхвърлена. Изразява се становище, че при издаване на оспорената заповед не са нарушени материалноправните разпоредби на закона. Подробни съображения са изложени в писмени бележки. Не претендира разноски.

Софийска градска прокуратура не се представлява и не взема становище по жалбата.

Административен съд София - град, Трето отделение, 70-ти състав, като

обсъди доводите на страните, приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред административния орган е започнало по заявление – декларация вх. № ЗСП/Д-ВН/5971 от 12.09.2022 г. на С. Р. З., с която е поискано отпускане на целева помощ за отопление с твърдо гориво по Наредба № РД07-5 от 16.05.2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление. В заявлението било декларирано, че жалбоподателката е пенсионерка, със заболяване от 50% до 69,99% трайно намелена работоспособност и живее със съпруга си. Декларирала е доход от пенсии в размер на 960 лева.

Със социален доклад извършен след социална анкета по повод подаденото от жалбоподателя заявление-декларация е установено, че лицето отговаря на декларираното в заявлението семейно и здравословно положение. По отношение на здравословното му положение е посочено, че е лице с увреждане, като с ЕР на НЕЛК № 3881/197 от 23.11.2023 г. му е определена 50% трайно намалена работоспособност. По отношение на материалното положение е посочено, че лицето освен имуществото което обитава, притежава и друго имущество подробно описано в т. 3.2 и т. 3.3 от доклада. Установено е също, че средно-месечният доход на семейството за предходните шест месеца е по-висок от определения ДОО, който е 330 лева. Доходът от пенсии е в размер на 342.76 лева и семейството притежава четири недвижими имоти. С оглед на така установеното и при извършена преценка на нуждите от социално подпомагане, е дадено становище за отказа на целева помощ за отопление с топлоенергия на основание чл. 10, ал.1, т. 1 от ППЗСП средно-месечният доход на семейството за предходните шест месеца е по-висок от определения ДДО, който е 330 лева.

Издадена е заповед № ЗСП/Д-ВН-/5971 от 29.09.2022 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – В., с която на основание чл. 13, ал.2 от ЗСП, чл. 4, ал. 4 и чл. 3, ал. 3 от Наредба № РД-07-5/2008 г. и Заповед № РД01-228 от 19.07.2022 г. на министъра на труда и социална политика е отказано отпускане на целева помощ за отопление с топлоенергия за отоплителен сезон 2022/2023 г., с мотив, че не е изпълнено допълнителното условия на чл. 10, ал.1, т. 1 от ППЗСП средно-месечният доход на семейството за предходните шест месеца е по-висок от определения ДДО, който е 330 лева.

Заповедта е оспорена по административен ред и потвърдена с решение № 05-РД06-0051 от 01.11.2022 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. – град.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при

спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона.

Заповедта е издадена от компетентен административен орган, в съответствие с правомощията, предоставени му с чл. 13, ал. 2, вр. ал. 1 ЗСП, не се констатира и съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 12, ал. 2 от ЗСП социалните помощи, сред които и целевите се отпускат след преценка на: 1. доходите на лицето или семейството; 2. имущественото състояние; 3. семейното положение; 4. здравословното състояние; 5. трудовата и учебната заетост; 6. възрастта; 7. други констатирани обстоятелства.

Съгласно чл. 13 от Закона за социално подпомагане социални помощи се отпускат въз основа на заявление-декларация, подадено от нуждаещия се или от упълномощено от него лице. Помощите по ал. 1 се отпускат със заповед на директора на дирекция „Социално подпомагане“ или от упълномощено от него длъжностно лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета.

Отказът за отпускане на социални помощи задължително се мотивира (чл. 13 от ЗСП). Социалните помощи се отпускат със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" или от упълномощено от него лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета - чл. 13, ал. 2 от ЗСП, като право на социално подпомагане имат лица и семейства, които отговарят на определени условия, регламентирани в Правилника за прилагане на закона за социалното подпомагане и Наредба № РД-07-5 /16.05.2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление

Кръгът на лицата, които имат право да получават целеви социални помощи е определен в чл. 2 ал. 1 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. Съгласно цитираната разпоредба право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на молбата-декларация е по-нисък или равен от диференциран минимален доход за отопление (ДМДО) и отговарят на условията по чл. 10 и 11 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП). Основа за определяне на ДМДО средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на молбата-декларация. Съгласно §3 от ДР на Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. „диференциран минимален доход за отопление" е индивидуалната граница за достъп до целева помощ за отопление за всяко лице съобразно възрастта, семейното положение и здравословното състояние, определена по реда на чл. 2, ал. 4 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г.

В конкретния случай видно от съдържанието на процесната заповед, целевата помощ за отопление с топлоенергия на лицето е отказана с оглед на това, че жалбоподателката не отговаря на условията на посочената по-горе Наредба във вр. с чл. 10, ал. 1, т. 1 от ППЗСП, тъй като семейството притежава четири недвижими имоти, два апартамента и два имота в едно с жилищни сгради, както и поради фактът, че средно-месечният доход на семейството за предходните шест месеца е по-висок от определения ДОО, който е 330 лева, доколкото доходът от пенсии е в размер на 342.76 лева.

Изискването на чл. 10, ал. 1, т.1 ППЗСП / в редакцията действаща към дата на издаване на оспорения акт/ е обитаваното жилище да е единствено за семейството, а в чл. 10, т.4 от ППЗСП се съдържа и друго изискване, което следва да се прилага във връзка с т.1: "да не притежават движима и недвижима собственост и/или идеални части от нея, с изключение на случаите по т. 1, която може да бъде източник на

доходи, с изключение на вещите, които служат за обичайно потребление на лицето или семейството". В настоящият случай административният орган е установил наличието на други недвижими имоти притежавани от жалбоподателката. С оглед на това настоящия съдебен състав на съда, намира, че изводите на Директора на ДСП – В. за отказ за отпускане на целева помощ за отопление са обосновани и законосъобразни, изцяло кореспондиращи с доказателствата по делото. Безспорно е в случаят, че е налице друга недвижимата собственост, която може да бъдат източник на доходи, поради което е налице и основанието по чл. 10, ал. 1, т. 4 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане, мотивирало административния орган да откаже предоставянето на целева помощ за отопление.

Наличието на правото на собственост в патримониума на С. Р. З. на гореописаните недвижими имоти обуславя възможността и да се сдобие с допълнителни доходи: същата би могла да продаде част от тях, да ги отдаде под наем или да се разпорежи по друг възмезден начин с някои от тях. В нормативната уредба не е предвиден критерий в какъв размер трябва да са тези доходи, поради което е напълно ирелевантен размера на насрещната парична престаия на евентуалния контрагент. С оглед на това административният орган правилно е отказал търсената помощ по смисъла на чл. 12, ал. 1, т. 2 от Закона за социално подпомагане, предвид констатираната пречка за това – неизпълнение на условието по чл. 10, ал.1, т. 4 от ППЗСП. За да възникне право на социална помощ едно от изискванията на цитираната норма е подпомаганото лице да не притежава недвижима собственост, която може да бъде източник на доходи. Това изискване е императивно и неговото наличие представлява отрицателна материалноправна предпоставка от категорията на абсолютните за предоставяне на исканата помощ – т.е. пречатства възникването на субективното право на целева помощ за отопление.

Наред с изложеното установява се от доказателствата по делото, че средно-месечният доход на семейството за предходните шест месеца е по-висок от определения ДОО, който е 330 лева, доколкото доходът от пенсии е в размер на 342.76 лева.

Социалното подпомагане се изразява в предоставяне на помощи за задоволяване на основни жизненни потребности на гражданите, когато това е невъзможно чрез труда им и притежаваното от тях имущество. Право на социално подпомагане имат българските граждани, когато поради здравни, възрастови, социални и други независещи от тях причини не могат сами чрез труда си или доходите, реализирани от притежаваното имущество да осигурят задоволяване на основните си жизненни потребности. В случая, след като е налице отрицателна предпоставка по чл.10, ал.1, т. 1 вр. т. 4 от ППЗСП, за лицето не е възникнало правото на целева помощ за отопление по чл. 2, ал.1 от Наредба № РД – 07 – 5/16.05.2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление. Следователно оспорената заповед, с която компетентния административен орган е отказал на С. Р. З., отпускане на целева помощ за отопление за отоплителния сезон 2022/2023 г., е материално законосъобразна.

Предвид това, жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Съдът не дължи произнасяне по разноски, тъй като страните не са направили искане за присъждане на разноски.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд - София град, III отделение, 70 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Р. З., с постоянен адрес: [населено място], [жк], вх. А, ет. 8, ап. 26 срещу заповед № ЗСП/Д-ВН/5971 от 29.09.2022 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – В., потвърдена с решение № 05-РД06-0051 от 01.11.2022 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – В...

Решението не подлежи на обжалване съгласно чл. 13, ал. 7 (Нова - ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г/ от Закона за социалното подпомагане.

СЪДИЯ: